Ч. 246 (13.194). Львів, субота 5. листопада 1932. Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ і АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10. II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 4·00 зол., Четвертьрічно 12·00 „, Піврічно 24·00 „, Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Справа автономії Підкарпаття.

(Кореспонденція з Америки).

Ню-Йорк, 16. жовтня 1932.

У часі европейської війни йшли в Америці такі події, що мали вплив на історію Европи. Такою подією, що дотикає між іншим українського народу як цілости, була концепція автономії для Підкарпатської Руси. Американська іміграція „угорських русинів“ зорганізувала в часі війни свою „Американську Народню Раду Русинів“ та проголосила, що вона представляє пів міліона народу. Як президент Вільсон проголосив своїх славних „14 точок“, то це припало до вподоби і цій Народній Раді і вона на своєму засіданні 23-го липня 1918 р. перевела таку резолюцію: „1. Що підкарпатські русини мають дістати повну незалежність. А якби це було неможливе, тоді 2. Підкарпатські русини мають злучитися зі своїми братами галицькими й буковинськими. А якби й це не було можливе, тоді 3. мають дістати автономію“.

Відповідно до цього рішення передано особисто президентови Вільсонови меморандум з 21. жовтня 1918 р. Він заявив делегатам, що два перші бажання непрактичні й аліянти (західні держави) нерадо на них будуть дивитися. Тоді Григорій Жаткович, голова делегації, за порученням А. Н. Ради Русинів зосередив свої змагання до автономії.

Рівнобіжно з окремими заходами поодиноких національних груп створилася під опікою американського федерального правительства так звана Середньо-Европейська Унія з осідком у Філядельфії, а опісля у Вашингтоні. До цієї Унії увійшли представники таких національних груп: чехословаків, поляків, югословян, українців, литовців, румунів, ірредентів греків та італійців, вірмен, альбанців, ерусалимських жидів. Щодо українців, то з огляду на те, що істнувала тоді українська держава, представники національних груп, отже Українського Народнього Комітету, не поробили заходів, щоби приступити до цієї організації, а зате організація лівих, Федерація Українців у Злучених Державах, постаралася увійти до цієї Унії. До неї приняли також і прикарпатських русинів дня 23. жовтня 1918 р. і разом усі групи відбули спільний конгрес у Галі Незалежности у Філядельфії і там дня 26. жовтня оголосили декларацію на взір декларації американської незалежности. У цій декларації було сказано між ін.: „Ми... в імени наших братів дома оцим торжественно заявляємо, що віддаємо всі наші засоби й народи у руки наших союзників („аліянтів“) для використання їх проти наших ворогів, як також на те, щоби весь світ знав, що ми маємо на увазі есенціональні доктрини, які містяться в конституціях, що мають бути приняті народами наших держав незалежних...“ і т. п. Між принципами містяться такі: правительства дістають владу від народу, яким кермують; не сміє бути тайної дипльоматії і, що „ті засади мають бути заінкорпоровані в органічний закон, якогонебудь правительства, створеного нашими відносними народами“.

В імени чехословаків підписав цю заяву Т. Г. Масарик (котрий був президентом цієї Унії), від поляків Падеревський, від „угрорусинів“ Григорій Жаткович, а українців представляли Мирослав Січинський та Микола Цеглинський.

Делегат „угрорусинів“ конферував з Масариком у справі **федерації** Підкарпатської Руси з Чехословакією, а Масарик на це заявив, що як русини рішаться прилучитись до Чехословаччини, то вони будуть мати автономний „стейт“ (країну). На підставі таких переговорів і обіцянки Ам. Нар. Рада „русинів“ зійшлася в Скрентоні, в стейті Пенсильванія, дня 12. листопада і приняла таку резолюцію: „Щоби русини з найширшими самостійними правами як стейт, на федеративній основі злучилися з чехо-словацькою демократичною республикою, але під умовою, що до нашої країни мають належати всі первісні угро-руські столиці: Спіш, Шариш, Земплин, Абауй, Гемер, Боршоґ, Унґ, Угоча, Береґ і Мармарош“ Коли цю резолюцію передали Масарикові, він сказав, що її треба ще від Нар. Ради вислати на мирову конференцію до Парижа. Жаткович хотів бути певним, що робить усе згідно з волею свого загалу і тому в осени 1918 року Народна Рада на його домагання піддала під голосування американських „угро-руських“ організацій справу будучої приналежности Підкарпатської Руси. Це був так званий плебісцит, який виказав такий вислід:

За злукою з Чехословаччиною заявилося 67 проц. голосуючих, за злукою з Україною 28 проц. голосуючих, за злукою з Росією менше як 1 проц., такий самий відсоток заявився за злукою з Мадярією та Галичиною.

Коли вислід голосування став відомим, то всі ті рішення передано „угро-руській“ мировій делегації, тобто Жатковичові, як голові та І. Г. Гардошові як секретареві для предложення осібним меморіялом мировій делегації у Парижі.

Комісія прибула в лютім 1919 р. до Парижа і там стрінулася з представником місцевого населення Підкарпаття, а саме з д-ром Антоном Бескидом, як предсідником пряшівської Руської Народньої Ради. Вони рішили від тепер поступати однодушно. Зійшлися з чеськими представниками, тобто д-ром Карлом Крамаржом і д-ром Едвардом Бенешом, предложили їм усі документи і на підставі них уложили один спільний меморіял до мирової конференції, в якім зажадали злуки з Чехословаччиною, але лише за згодою населення Підкарпаття, „яке нараховує 537.867 русинів“. Чесько-словацькі делегати предложили цей меморіял мировій конференції, а американська делегація „угорських русинів“ дістала авдієнцію через посла Бенеша у полковника Гавса дня 17. лютого 1919 р. Гавс заступав тоді президента Вільсона, якого не було наразі у Парижі. Гавс представив цю комісію членові французької мирової делегації п. Тардіє 24. лютого і Жаткович поінформував докладно п. Тардіє про історію змагань американських імігрантів „угро-руського“ походження злучити свій рідний край, тобто Підкарпатську Русь з Чехословаччиною. В меморіялі названо Підкарпаття „Руською Країною“ або „Русинією“ і з такою назвою вона дісталася до протоколів мирової конференції.

Коли спеціяльна Комісія „Пятьох“ розглянула цю справу і зреферувала її перед пленум конференції, конференція приняла це домагання і дня 3. березня 1919 р. Жаткович дістав відомість, що справа автономної Руської Країни вирішена по думці рішення американських „угроруських“ організацій.

Опісля зачалися вже переговори з представниками підкарпатських українців, але вони не належать до діяльности американських „угрорусинів“. Жаткович думав, що це буде на ділі окремий „стейт“. Він приняв становище губернатора Підкарпатської Руси, щоби положити основи під цю автономну країну, однак попав у спір з чеським правительством і тому зрезиґнував дня 13. квітня 1921 року. По резиґнації приїхав назад до Америки і тут оголосив своє „експозе“ друком для своїх земляків. У ньому подрібно розповів про свої заходи для введення в життя статуту Підкарпатської Руси, які не увінчалися бажаним успіхом.

Оскільки теперішнє рішення чесько-словацького правительства в справі введення у життя деяких постанов про автономію були під впливом американських „русинів“ з Підкарпаття, на разі не відомо.

Д-р Семен Демидчук.

Зірвання анґльо-радянської торговельної умови.

Анґлійське міністерство закордонних справ звернулось до уповноваженого представника Радянщини у Льондоні з нотою такого змісту:

„Маю честь довести до вашого відома, що уряд Його Величности Злученого Королівства Велико-Британії та Північної Ірляндії постановив скінчити ділання провізоричної торговельної умови, підписаної 16. квітня 1930 року в Льондоні, на основі клявзуль І-го параграфу 7-ї точки цеї умови. Наслідком цього важність її кінчиться протягом шести місяців від дня відіслання цеї ноти, себто дня 17. квітня 1933.

Я користуюсь нагодою повідомити Вас, що уряд Його Величности Злученого Королівства бажає вдержувати далі торговельні зносини між обома країнами і готовий у цій цілі розпочати переговори, виходячи зі стану витвореного виповідженням тимчасової торговельної умови, в можливо близькім часі.

Джон Саймон.

Виповідження торговельної умови анґлійським урядом для московських можновладців не могло бути несподіванкою, бо ходило тут лише про здійснення рішень конференції в Оттаві; і всеж воно викликало у Москві напад дюти, який виразно можна бачити в нестриманім тоні більшовицької преси. „Ізвєстія“ між іншим пишуть:

„Це справа анґлійського уряду жертвувати економічними інтересами, ганяючись за сумнівними політичними цілями, але справою радянського уряду є рішати, які засоби треба ужити, щоби показати Анґлії, що розвиток торговельних відносин з країною, яка має 160 міліонів мешканців, уявляє з себе вартість, гідну певної ціни. Деякі часописи говорять про радянський дампінґ та примусову працю в СРСР. Міністрові доміній належить честь дати знак до нової кампанії брехонь проти СРСР.

Коли міністр доміній та його партизани гадають, що такою кампанією вони спонукають радянський уряд до переговорів про заключення нової торговельної умови, то вони помиляються. Є багато країн, які з приємністю переберуть радянські замовлення...“

З якими приємностями сполучені радянські замовлення, про те може найбільше оповісти Німеччина, де громадянська війна зробилась постійним лихом. Але і в самій Анґлії відомі події в анґлійській фльоті не лишилися цілком без впливу на пониження курсу фунта стерлінґів. Револьти у цілій низці південно-американських республик та небувале збільшення терористичної акції у Сполучених Державах Америки, якім московський уряд обіцяє приємности радянських замовлень, свідчать виразно про те, як тісно лучиться радянська торгівля з більшовицькою політикою. Але московський уряд має й інші засоби, щоби вимусити добрі торговельні умовини. Швайцарська преса повідомляє, що японський делегат до Союзу Народів, Матсуока, висловив бажання переїхати через Москву і побачитися з Караханом, який дав йому на це дуже сердечну відповідь. Хоч радянський генеральний консуль у Манджурії заявив, що радянський уряд не може визнати Манджурії, але дуже імовірно, що виповідження анґльо-радянської торговельної умови змодифікує становище Москви у манджурському питанню.

Чи визнання Манджурії Радянщиною, також не всюди визнаною, спримтиме визнанню цього державного новотвору культурними державами, це вже питання манджурсько-японське, і воно цікавить безпосередньо мабуть більш А-

мерику ніж Англію. Характеристичне у всякому випадку, що виповідження торговельної умови в Льондоні вибило радянський уряд в такій мірі з рівноваги, що він витягає свої найтяжчі політичні гармати, не вбаючи про те, що ризикує попілити і Сполучені Держави. Коли він сподівається спонукати цим евентуальний новий уряд Америки вплинути на Англію в напрямі, потрібнім для Радянщини, при переговорах про нову торговельну умову, то мабуть дуже помилиться. Канада злучена з Англією політично має тісні та дуже розвинуті торговельні звязки зі Сполученими Державами. Довіз радянського дерева, збіжа та інших засобів поживи до Англії рішучо перечить інтересам канадійських фармерів, а Канада блажча Сполученим Державам ніж Радянщина.

Радянська лють з приводу виповідження торговельного договору тим більше зрозуміла, що вартість радянського довозу була без порівнання більша ніж вартість радянських замовлень в Англії, а це мало для радянських фінансів при їх теперішнім катастрофальнім стані дуже велике значіння. Але радянській політиці цим завдано удар може тяжчий ніж їх фінансам. Рішучий крок англійського уряду стоїть у різкій суперечности до небезпечного фаворизування Радянщини іншими державами та заходів за умовини про ненапад. Надії на те, що інші держави підуть вже тепер за прикладом Англії, справді небагато, особливо з огляду на француськo-німецькі противенства. Але не є виключене, що виповідження англійсько-радянської умови може бути початком повільного зворогу в світовій політиці супроти Радянщини. Не треба забувати, що виступ проти Радянщини, зробила Англія, яка стоїть на чолі справжнього світового Союзу вільних держав; до того ж на їх виразне жадання. Призначення саме Оттави місцем конференції Англії та доміній підкреслює значіння Канади, що скріплює і звязок між обома великими англо-саксонськими державами.

Світ боїться ще признати правду, так добре відому українцям, що ціле лихо світової кризи має все свою вихідну точку у поневоленні, чужих націй Московщиною, бо визнання цієї правди вимагає і рішучих заходів, до яких великі держави не приготовані.

М. Данько.

Українське віче в Чернівцях.

В Чернівцях відбулося 30. жовтня ц. р. в салі „Народнього Дому" віче скликане парляментаристами Української Народньої Партії. Реферували сенатори і депутати про свою діяльність у парляменті, особливо про свої заходи про навчання української мови по школах. Заведення рідної мови по школах домагалося ціле віче. Референти заявили, що румунський міністер освіти обіцяв їм це домагання зреалізувати. Якщо місцева шкільна влада буде саботувати його накази, то він найде способи, щоби змусити підвладних до послуху.

—o—

В обороні нашого села.

Масові селянські наради „Сільського Господаря" по всьому краю.

Безвиглядне господарське положення нашого села мусіло привести до того, що наше селянство зорганізовано ставить свої власні вимоги в цих справах. Краєве Господарське Товариство „Сільський Господар" влаштовує тепер по краю повітові господарські наради, а опісля уладжує воєвідські зїзди українських хліборобів.

Такі зїзди делегатів філій „Сільського Господаря" відбудуться: дня 10. листопада ц. р. в Тернополі (для району тернопільського воєвідства), дня 11. листопада ц. р. в Станиславові (для району станиславівського воєвідства) і дня 12. листопада ц. р. у Львові для району львівського воєвідства).

На всіх повітових (філіяльних), а опісля на воєвідських нарадах буде докладно обговорене теперішнє господарське положення нашого села і його злидні та будуть приняті відповідні домагання до влади за полекшою положення нашого селянства.

Домагання наших селян до влади такі, що вона *повинна змінити всю господарську політику на користь села*, а зокрема повинна:

1. Перевести віддовження селянської посілости через: а) зниження висоти відсотків від усіх селянських довгів на 4 прц. річно; б) розложення всіх довгів затягнених селянами на купно землі, будови будинків, купно інвентаря як живого так і мертвого — на 10 літ і то починаючи сплату щойно за три роки; у цім напрямку належить змінити розпорядок про розємчі уряди для кредитових справ малої земельної власности; в) залеглі податки державні і комунальні та всі залеглі оплати з титулу суспільних обезпечень належить знизити на 50 прц. так як приблизно на стільки знизилися ціни хліборобських продуктів; сплату цих залеглостей належить розложити найменше на 5 літ; г) всі довги з титулу купна землі, яка тепер подешевіла майже на половину у відношенні коли її куплено, знизити на 30—50 прц., при чому передати цю справу розємчим урядам.

2. Поборювати лихву шляхом уділювання для селян довгоречинцевих і низькопроцентових позичок з державних і комунальних фондів і то через селянські кредитові кооперативи.

3. Знизити примусово ціни на промислові продукти, а щоби це можна було зробити, розвязати картелі. Натомість належить попирати кооперацію для загального закупу і збуту та упривілеїти її у набуванні монополевих товарів.

4. Знизити ціни на монополеві товарі — сіль та сірники, — а в околицях, в яких панує загальне безробіття, як на підгірю і в горах, видавати сіль для сільського населення даром.

5. Знизити ціни на нафту та вугіль, які то товарі є непомірно дорогі у відношенні до хліборобських продуктів.

6. Знизити ціну на цукор та дріжджі, при яких то товарах зарібок фабриканта і посередника переступає кілька разів дійсні кошти виробу.

7. Знести оплати при вїзді на торги до міста, бо вони забирають частину ціни продажі вже і так обезвартнених плодів сіл. господарства.

8. Змінити господарку комунальних кас, які дають тепер кредити переважно не селянам, і не згідно з постановами статуту за високо акредитують самі комунальні управи, а противно видавати з їх фондів позички на піднесення сільського господарства.

9. Знести постанову закону про примусове обезпечення від вогню в ПЗУВ в користь обезпечевих місцевих товариств, а саме у нас передати всі ці справи „Дністрові".

10. Обнизити перевозові тарифи на сільські продукти та на ті промислові вироби, які потрібні для села.

11. Знести постанови про особисті екзекуції та здержати всякі екзекуції з титулу державних належностей на найближчих 6 місяців, за який то час належить упорядкувати справу цих залеглостей.

12. Звернути увагу на підтримування українських хліборобських організацій з державного бюджету та призначити окремі фонди на оснування українських державних хліборобських шкіл.

Ці домагання нашої селянської організації, якою є „Сільський Господар", мусимо уважати під цю хвилину дуже доцільними і звертаємо увагу наших діячів в краю, щоби цю акцію належно використали і підтримали.

—o—

В честь жертв світової війни.

БУЕНОС АЙРЕС, 3. XI. ПАТ. Відбулося тут велике жалібне свято в честь 8. мільйонів жертв европейської війни. В богослуженні, яке відправив папський нунцій, взяло участь також духовенство француське та німецьке. У промовах підкреслено ролю, яку може відограти Аргентина в пропаґанді ідеї братерства народів. У святі взяли участь члени товариств бувших комбатантів: американці, французи, англійці та бельгіи. Вислали до папи пацифістичний меморіял.

Честь народу наказує забезпечити життя тим, що в обороні його чести жертвували своє здоровля.

Зміна міністра.

Оголошено урядове письмо президента Мосціцького, що приняв димісію міністра загряничних справ Августа Залеського й іменував на його місце Йосифа Бека, державного підсекретаря в міністерстві загр. справ. Димісію Залеського пояснюють непорозумінням з дотеперішнім віцеміністром Беком, що вів політику на власну руку. Справа скінчилася авдієнцією у марш. Пілсудського, де й рішено уступлення Залеського.

—o—

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З 5. ЛИСТОПАДА 1932.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ.

ВОВКУЛАКА.

Рукопис професора Віттембаха.

З француської мови переклав Василь Софронів.

I.

— Теодоре, — сказав професор Віттембах — будь ласка, подайте мені цей зшиток в пергаментовій обкортці, з другої полиці, над бюрком; ні, не той, а цей малий, формату вісімки. У ньому зібрав я всі записки з мого щоденника з 1866 р., а головно ті, які торкаються графа Шемйота.

Професор наложив свої окуляри і серед найглибшої мовчанки почав читати:

Льокіс

з такою литовською приповідкою як мотто:

Miszka su Lokiu
Abu du tokiu*)

Коли появився в Льондоні перший переклад Святого Письма литовською мовою, я помістив у „Науково-літературному вістнику" у Кенігсбергу статтю, де віддаючи повне признання зусиллям учевого перекладчика і побожним намірам Біблійного товариства, я уважав своїм обовязком виказати кілька невеликих похибок і зазначив також між іншим, що цим перекладом зможе користуватися тільки одна частина литовського населення. Бо справді говірка, ужита в перекладі, є зрозуміла і то з трудом, тільки для мешканців тих повітів, де говорять мовою жомайтською, званою просто жмудською, то значить у повіті Жмуди, при чому мова ця є може ще більше зближена до санскриту як горішньолитовська. Ця заввага, дарма, що стягнула на мене скажену критику одного добре відомого професора з Дорпату, всетаки освідомила шановних членів адміністрації ради Біблійного товариства і вони заразже звернулися до мене з почесною пропозицією кермувати і наглядати над перекладом на жмудську мову Євангелії св. Матея. Тоді був я занадто занятий моїми студіями над зауральськими мовами, щоби взяти на себе обширнішу працю аж над усіми чотирма Євангеліями. Отже й відложив моє весілля з панною Ґертрудою Вебер і подався до Ковнас, щоби зібрати там усі можливі лінґвістичні памятки, друковані чи писані жмудською мовою, не занехуючи, розуміється, народньої поезії „дайносів" та переказів або леґенд „пасакосів", які постачили би мені матеріялів для жмудського словника; ця саме праця мусіла доконче попередити мою працю на перекладом.

Я запасся також поручаючим листом до молодого графа Михайла Шемйота, якого батько, як мене запевнювали, мав у своїй книгозбірні примірник славного „Самогітського катехизму" Лявіцького. Цей катехизм є такою рідкістю, що дехто оспорював навіть його істнування, головно цей дорпатський професор, про якого я вже згадував. У цій книгозбірні, як мене поінформували, мала бути стара збірка дайносів, а також поезії у давній пруській мові. На мій лист до графа Шемйота, в якому я пояснював йому ціль моїх відвідин, я дістав від нього якнайчемніше запрошення приїхати і гостити в його замку Медінтільтас так довго, як довго будуть цього вимагати мої досліди. Граф закінчив свій лист вадзвичайно чемними словами, кажучи, що сам може похвалитися також знанням жмудської мови, якою говорить майже так добре, як його селяни і що був би щасливий, якби міг також причинитися до цього підприняття, яке вважав великим і цікавим. Так само як кількох найбогатших землевласників на Литві, був граф евангелицької віри, в якій я маю честь виконувати обовязки священика. Попереджували мене, що граф трохи чудакуватої вдачі, однак врештою дуже гостинний, приятель наук і мистецтва і надзвичайно прихильний тим, які ними займаються. Отже я виїхав до Медінтільтас.

При вході до замку привитав мене управитель маєтку і зараз завів до приготованої для мене кімнати.

(Продовження буде.)

—o—

*) „Двох творить пару"; дослівно: Мішка з Льокісом, оба ті самі. Michaelium cum Lok'de a h. (duo ip-sissimi. (Прим. автора).

Свято в честь героїв у Ню Йорку.

НЮ ЙОРК, 10. жовтня. (Вл. кор.) Вчорашнє свято в честь погибших героїв, що відбулося в Українськім Народнім Домі у Ню Йорку, зібрало таку масу народу, що біля третини гостей мусіло відійти з причини недостачі місця. Майже половину публики становила молодь, а знову половина молоді — це вже тутешня, роджена в Америці. Програма була дуже богата (таки за богата!) і дуже солідна. Взяло участь два, а радше три хори, себто: мішаний український хор та український молодечий хор — оба гуртуються при українсько-католицькій церкві св. Юрія — під управою гром. Теодора Онуфрика. Прегарні народні строї, добрий вишкіл і дібрані голоси зєднали обом хорам якнайбільші признання. Окремо виступив хор ім. Лисенка з українсько-католицької церкви в Джерзи Ситі під управою старого ветерана — дириґента Андрія Ґели. Цей хор має знамениті сольові голоси, хоч слабший числом. У сольових точках виступили: п-і Марія Гребенецька, сопран: п. Петро Ординський, баритон: п-а О. Куців, скрипка, проф. Роман Прицаткевич, скрипка. Про ці виступи нема що розписуватися, бо імена солістів відомі публиці і самі говорять за себе. Фортепяновий супровід був у руках також знаного українській публиці п. М. Штембера, а на спеціяльну увагу заслуговує реферат про значіння героїв у житті народу, виголошений у другій части програми. Вступне слово сказав гром. А. Щигол.

—o—

З розбройної конференції.

ЖЕНЕВА. 3. XI. ПАТ. Комісія ефективів відбула вчора нараду, що була вступом до дебат над розброєнням, що має сьогодні розпочатися в президії конференції. Перше публичне засідання відбудеться сьогодні під проводом Гендерзона, що предложить президії звіт технічних комісій. Серед звітів находиться рапорт Буркена про створення постійної контрольної комісії, рапорт Шільотія про заборону хемічної війни і рапорт Мазаріяґи про воздушну війну.

—o—

Невдача походу безробітних.

ЛЬОНДОН, 2. XI. ПАТ. Вчорашня ліквідація демонстрації безробітних льондонською поліцією припечатала невдачу цілого походу т. зв. голодоморів з цілої Англії на Льондон. Тепер робляться заходи, щоби безробітним які за наказом комуністичних організацій прибули пішки з далеких сторін, улекшити поворот. Тому, що комуністичні провідники зі страху перед пімстою заведених безробітних щезли, залишаючи учасників на поталу долі, офіціяльні чинники в порозумінні з професійними союзами орґанізують тепер відтранспортування безробітних автобусами в рідні сторони.

ЛЬОНДОН, 3. XI. ПАТ. Поліція сконфіскувала петицію з протестом проти деяких умовин одержання грошевих допомог. Петицію, під якою находиться коло міліона підписів, депутація учасників голодового маршу пробувала 1. ц. м. предложити палаті громад. Не могучи дістатися до палати громад крізь кордон поліції, депутація залишила петицію на переховок на двірці Черінг Крос, а коли прийшла на другий день по неї довідалась, що петицію забрала поліція.

—o—

Французько-еспанська конвенція.

МАДРИД. 3. XI. ПАТ. Еспанські міністри Азана і Зулюета та французький премієр Еріо підписали французько-еспанську конвенцію, що установляє робітничі статути. Шефи обох урядів підкреслили в промовах значіння заключеної умови. Азана висловив вдоволення зі зреалізування тим робом діла мирної співпраці, а Еріо підчеркнув соціяльний характер конвенції, що має служити для охорони інтересів робучих мас. Така умова є символом приязни, що лучить обі республики. Я переконаний, додав Еріо, що моя візита причиниться до зміцнення французько-еспанської приязни, яка повинна бути прикладом для всіх народів, бо має на меті дбати про спільні інтереси і добро людства й спирається на великих основах, якими є пошана для права і миру.

Перед світовою виставою в Шикаґо.

Під увагу українському жіноцтву.

Подаємо до відома українському жіноцтву, що дня 27. жовтня 1932 р. оформився „Український Комітет Жінок“, який рішив взятися до якнайбільш енерґійної та інтенсивної праці в напрямі приготовання виставки українських вишивок на світовій виставі у Шикаґо.

Хочемо звернути увагу всього українського жіноцтва на велику важливість, яку потягає за собою наша участь у цій першій того роду великій виставі, на якій станутъ до боротьби за суприматію всі культурні та економічні здобутки народів світа.

Чи тоді, коли в усіх потентатів з живловою натугою та електричним темпом ідуть приготовання до цієї вистави, чи тоді нам, сорок пять міліоновому народові, що має повне моральне право стати до змагу з іншими народами, годиться перейти попри цю нагоду помимо?

Ні! Ми використаємо її, задивлені на неї з перспективи великого майбутнього нашої нації. Наші приготування хай будуть плебісцитом національної вироблености, свідомости і карности.

Цеж злочин страшний заховуватись під цей мент інертно і байдуже та дозволити, щоби експонати нашої культури помандрували на виставку під еґідою наших сусідів, маючи на тямці те, що вони напевно будуть чванитися ними як „своїми національними здобутками“, як це було нераз уже (прим. на світових зїздах скавтінґу у Джемборі).

З огляду на пропаґандистичне значіння нашої участи в світовій виставі у Шикаґо та на трудноші, які будуть при організуванні такої виставки звертаємося з закликом до всього українського жіноцтва, а до молоді зокрема, що нашим моральним обовязком є підготовити гідно цю виставку.

В інформативних справах просимо звертатись на адресу: Маруся Левицька, Львів, Здоровля ч. 12.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ ЖІНОК:
Іванна Левицька вр. голова
Олександра Пясецька вр. секретарка.

—o—

Скільки коштує один голос при американських виборах

НЮ ЙОРК, 10. жовтня. (Вл. кор.) Люїза Оверекер, професорка політичних наук в університеті Веллеслей, написала книжку, видану щойно накладнею Макмиллена у Ню Йорку п. з. „Гроші в часі виборів“. На основі видатків на виборчу кампанію з 1928 року п-і Оверекер приходить до висновку, що кожний голос, виданий на Смита, коштував демократів 45 центів, а кожний голос, виданий на Гувера, коштував республиканців 44 центи. Одначе ці гроші були розкинені по ріжних стейтах і тому вони розійшлися не рівномірно. Так нпр. у стейті Невада коштував один демократичний голос 4 дол. і 46 ц., а в стейті Мейн не коштував нічого, бо демократи там загалом не вели виборчої кампанії зі своєї головної кватири. Зате республиканці видали у стейті Аризона по 1 дол. і 75 ц. на кожний голос, а в стейті Мейн лише по 3 центи. Цікаві помічення подає авторка про жертви на виборчий фонд. Вона каже, що ці жертви були від 5.000 дол. у гору до 50.000 і принесли республиканцям 3,023,791 дол., а демократам 2,073.835 дол. Гроші складали по найбільшій части банкирі й багатії, а малі бизнесмени дуже мало цим інтересувалися. Вони відступили цілий інтерес в політиці великим підприємцям, а самі задовольняються голосуванням згідно з їх вказівками.

—o—

Українські ґазети й одна польська друкарня

Замітка до спростування п. Д. Кондратова.

У заініційованій „Новим Часом“ т. зв. принціпіяльній дискусії на тютюнові теми ми зазначили, що „Н. Час“ друкують у польській друкарні. В цьому твердженні підтримали нас українські складачі, які в відкритому листі заявили, що в друкарні „Графічний Промисл“, де друкують „Новий Час“, нема складачів-українців і що ця друкарня є польська. У відповідь на цього листа прислав нам спростування на основі § 19. директор кооперативи „Ґрафічний Промисл“ п. Дм. Кондратів. Це спростування ми вчора опублікували. З нього виходить, що в цій друкарні на загальне число 20 складачів є аж 14 українців.

У відповідь на це спростування заявляємо: Спільниками друкарні, що працює під фірмою кооперативи „Ґрафічний Промисл“ є такі громадяни: 1) п. Роман Беднарський (поляк) — він є там головним директором; 2) п.Носак. Шерман (жид) — він є технічним директором; 3) п. Леопольд Шарфель (жид) — він теж є директором. 4) п. Янкель Соколов (жид); 5) п. Янкель Волис (жид); 6) п. Маріян Беднарський (поляк) — він є машиністом і 7) п. Дмитро Кондратів. Всі наведені крім машиніста є і складачами цієї друкарні. Перед трьома тижнями працювали в тій друкарні ще такі складачі: Янкель Рум (жид), Хар. Шепа (жид), Дрезнер (жид), М. Волис (жид) і Петро Вуйцік (поляк). Тепер вони там не працюють.

Отже як на 20 друкарських складачів у тій друкарні нарахував п. Кондратів аж чотирнацять українців— це, очевидно, його секрет. Нам відомо, що в тій друкарні є ще кілька друкарських учнів, між якими є й українці, алеж друкарських учнів хіба ніхто не може враховувати до складачів. Їх загально звуть у друкарській термінольоґії друкарськими хлопцями. Вони „Нового Часу“ хіба складати не можуть.

Приготування до світової господарської конференції.

Секретаріят Союзу Народів вислав 67 державам запрошення на світову господарську конференцію, що розпічнеться в Льондоні в лютому наступного року. Між запрошеними находяться держави, що не належать до Союзу Народів. Приготовний виділ конференції вже уконституувався, вибираючи головою Тріпа, директора голядського банку. Виділ складається із 30 знавців з ріжних держав.

Ракcі попитує за українською програмою.

НЮ ЙОРК. 12. жовтня (Вл. кор.) Виступи школи Авраменка з українськими танками звернули увагу на українське народне мистецтво і найбільших театральних підприємців. Відомий театр Ракcі звернувся до „Фолк Фестивал Кавнсил“, що организує чужинецькі групи в Ню Йорку, аби ця організація запропонувала йому яку чужинецьку групу з народньою програмою. Як відомо, Ракcі має перенестися до так званого Радіо-Сити, тобто отого осередка Ню Йорку, що його будує Ракефелер своїми міліонами. Щоби дати змогу українцям представити своє мистецтво, відбудуться заходами „Фолк Фестивал Кавнсил“ спеціяльна проба кількох народніх танків, між ними також і українського, в головній кватирі „Американ Вимен Ассошіейшен“ при 57 вул. З українськими танками виступить гром. Михайло Ґерман, інструктор школи Авраменка, також на балі Чужинецького Леґіону в готелі Волдорф Асторія. Там будуть між іншими ветерани ріжних націй і ґенеральні консулі ріжних держав.

Румунський король не погодився з б. жінкою.

Румунська преса подала урядовий комунікат у справі приїзду кн. Олени до Румунії, стверджуючи, що княгиня прибула до Букарешту тільки тому, щоби бути на параді з приводу роковин уродин її сина Михайла. У звязку з її побутом у краю будуть зліквідовані деякі суперечности в родинних справах. Кн. Олена приняла на авдієнції премієра Маніва й міністра загр. справ Тітулеску та обговорила з ними всякі актуальні, між іншим і маєткові справи. Дня 2. ц. м. княгиня попрощалася з наслідником престола Михайлом і виїхала до Італії.

Банкові оголошення мають приспішити добробут.

НЮ ЙОРК, 12. жовтня. (Вл. кор.) Стара фірма для ґазетних оголошень Ернеста Елмо Калкінса подав цікавий спосіб для приспішення добробуту в Америці. Каже, що дотепер лише політикери займалися справами добробуту у своїх промовах і кожний щось обіцював. Населення дивиться на це як на передвиборчий „трік" і неконечно довіряє цьому. Але якби так банки почали оголошувати себе в ґазетах і почали вказувати, що добробут вертає, то населення повірилоб на ділі, що воно так є. Калкінс каже, що він уже бачив ріжні фінансові скрути, загальні й особисті, але як відповідно пустили підприємці оголошення до ґазет, то прийшло загальне довіря, а серед довіря мусить іти й робота і вертає добробут. Одначе — каже Калкінс — банки все мусять вести перед в оголошеннях, бо вони мають гроші.

Приготовляють американську торговлю з СРСР.

НЮ ЙОРК, 12. жовтня (Вл. кор.) Представники біля 200 американських фабрик зійшлися в Ню Йорку, щоби уложити плян для вивозу американських товарів до СРСР на суму сто міліонів дол. річно. При цьому рахуються з тим, що ввіз товарів з СРСР може зрости на 25.000 дол. вартости річно. Теперішній ввіз з СРСР досягає вже суми 25.000 дол. вартости. Конференція вибрала окремого менаджера для цієї справи в особі фінансіста Д. Кола, теперішнього управителя „Американського Т-ва для експорту мануфактури".

Неоплачується мати кілька жінок.

НЮ ЙОРК, 12. жовтня. (Вл. кор.) Добру сатиру на американські подружі розводи висловив суддя Генрі Вецел з Найвищого Суду в Джамейці біля Ню Йорку, коли видав вирок у справі позву фабриканта Герисона Бойс за знижку грошевої суми, яку він дає на вдержання своїй першій жінці, з якою розвівся. Перша жінка побирає місячно 1.000 дол., він тепер має другу, а вже хоче розвестися з тією та взяти третю. Суддя сказав, що його перша жінка не повинна обнижувати свого домагання на виплату удержання, бо Бойс ще молодий чоловік, отже може розвестися з кількома жінками, а тоді перша не дістане нічого, бо він мусітиме кожній слідуючій також щось платити, доки не зійде на біду. Отже його вирок каже: Перша жінка має дістати повне удержання, як передше, а Бойс не повинен нагромаджувати стільки жінок, щоби аж не міг дати їм удержання.

НОВИНКИ

— **Приймаю як давніше в моїм Заведенні при вул. Сикстуській ч. 17 від 9—1 і 3—6. Насс.** 4-4

— **Українська робітня** жіночих суконь **Осипи Садівної,** Львів, ул. Романовича 9, м. 1. 3—5

— **Преосвящений д-р Іван Бучко** виїхав зі Львова вчора вночі на зїзд греко-католицьких епископів до Риму. Зїзд розпічне свої наради 10. листопада.

— **Клич „свій до свого" в нашій кооперації.** В борщівському повіті є аж 5 українських адвокатів, а адв. д-р Андрій Лунів з Борщева є навіть головою Надзірної Ради Повітового Союзу. Тимчасом кооп. „Український Народній Дім" в Устю Епископськім віддала заступство у своїй справі до чспр. XXIX Св. 4571/32 в городському суді міському у Львові адвокатові д-рові Леонові Брестічкерові в Мельниці н/Дністром. Коли безплатно треба щось зробити, то біжать до свого, а якби не зробив, то обсмаруваλиб. З грішми сунуть до чужих! Чи багато дав той адвокат на будову „Рідної Школи" в Устю Еписк.? А свій таки кожний щось дав!

— **Цікавий винахід українського вязня.** Дістаємо такий лист із Дрогобича, який перейшов вязничну цензуру: Хвальна Редакціє! Насміляюся звернутися до Хвальної Редакції з понижчим проханням. Називаюся Іван Комарницький, походжу зі Синевідська Вижного, перебуваю тепер у дрогобицькій тюрмі. В часі свого побуту в тюрмі впав я на помисл конструкції спеціяльного роду запальнички до прикурювання цигарок і папіросок, який то модель, по дотеперішнім моїм інформаціям, досі неопатентований в ніякій державі. Спеціяльністю моєї запальнички є те, що вона горить на вітрі, снігу і дощі, не потребує ні вати, ні бензини. Через це останнє курець уникає непріємного запаху, який виділює бензина підчас прикурювання. На жаль, не можу явитися в льокалі Хвальної Редакції особисто і задемонструвати наявно користи мого винаходу, поперше тому, що, як я вже вище згадав, перебуваю тепер у вязниці і в найближчому часі з неї не виходжу, а по-друге, нестає мені навіть дрібної суми кільканацяти золотих, потрібної на викінчення конструкції моделю. Прошу, щоби Хвальна Редакція у свому вельми цінному часописі подала відповідну звістку про мій винахід. Не маю наразі фондів, щоби покрити кошти такого інсерату, одначе на цьому місці зобовязуюся, що коли наслідком посередництва і помочі Хвальної Редакції вдасться мені опатентувати і продати згаданий мій винахід, виплачу означену суму на пресовий фонд „Діла", або на якунебудь вказану Хвальною Редакцією ціль. — Комарницький Іван.

— **Концерт Фітельберґа і Шимановського** у Вел. Театрі відбудеться дня 5. ц. м. вгод. 8 веч. Орхестрою проводитиме Фітельберґ.

— **Найдешевша опера „Фавст"** буде виставлена в неділю 6. ц. м. пополудні в год. 3.15 у Великім Театрі. Участь беруть: М. Сокіл (як Ґретхен), Вронський і Ужейко. Ціни місць від 45 сот. до 3 зол. 10 сот.

— **Жінка оборонилася перед злодієм.** На вулиці Зибликевича у Львові напав на Антонину Усажівну злодій та хотів їй вирвати торбину з грішми. Усажівна стала оборонятися та підняла крик. Прохожі зловили напасника. Це якийсь Петро Нагірняк. Його віддали до арешту.

— **Настромився на ніж.** На вул. Нової Різні у Львові різникові Людв. Куликові наїхав візок на трамваєві шини і не міг видістатися. Задня часть візка остала в шинах, з передньою пігнав кінь. Кулик утратив при цьому рівновагу, впав на землю та настромився на свій різницький ніж, якого вістря війшло в лівий бік грудей. Кулика в безнадійному стані відвезли до шпиталю.

— **Новий „людовий дім".** В Заруді пов. Зборів відбулося перед кількома днями посвячення новозбудованого „людового дому". У посвяченні взяли участь урядові достойники зі Зборова і повіту.

— **Жертва занедбаної ріки.** Між селами Довге і Ясенів недалеко Сколього виловили з ріки Стрий тіло Айзіґа Штайнінгера, купця з Турки, що утонув перед трьома тижнями, переїзджаючи крізь ріку. Найшли при ньому особисті документи і готівку 107 зол. Ріка Стрий відома з того, що не має мостів і тому безнастанно топляться в ній люди, змушені переїздити або переходити вбрід.

— **Пригода з автобусом.** В Замулинцях пов. Коломия автобус, власність Крумгольца із Кут, віхав до рова і перевернувся, наслідком чого 6 осіб потовклося. Павла Тука з Лучковець, раненого склом у чоло, відставлено до шпиталю.

— **Бандитський напад на хату акторки.** До хати ем. акторки Янковської в год. 9.15 рано при вул. Романовича 7. у Львові застукали два незнайомі. Коли акторка спитала хто це, вони відповіли: „Гроші". Акторка думала, що це листар, тому відчинила двері. Тепер один бандит обняв акторку впів, а другий завязав їй уста захльороформованою хусточкою. Янковська моментально впала непритомна й бандит звязав їй руки кафтаником. Бандити перешукали цілу хату та забрали біжутерії, вартости 1500 зол., 200 зол. готівкою та золотий годинник із ланцюшком. Перешукували хату з годину. Акторка пробудилася щойно в год. 10.30. В хаті, самособою, бандитів вже не було. З трудом відвязала собі уста, а сусідка увільнила акторку, розвязавши їй руки. Поліція веде слідство.

— **Американець мистцем Польщі.** В Познані скінчився міжнародній турній професійних змагунів за мистецтво Польщі. Мистецтво на цей рік здобув несподівано американець Пендлетон, бючи у вирішному дужанні мистця світа і Польщі Теодора Штекера.

— **Страйк консументів електрики** вибух у Бельську та Бялій. Страйк звернений проти високих цін електричної течії, встановленої електрівнею в Бельську. Мешкання освітлюють газом нафтою або свічками. На неосвітлених склепових виставах купці виставили напис: „Не освітлюємо, електрика за дорога". Бельська електрівня не згодилася на полагодження спору шляхом арбітражу.

— **Новий кавчук.** Державному хемічному інститутові в Москві удалося добути кавчук новим способом, а саме дорогою синтези з ацетилену. Синтетичний кавчук має, кажуть, кращу вартість при дешевих коштах продукції.

— **Задушний день у Відні.** 1. листопада від год. 9. до 15. відвідало могили на віденських цвинтарях 400.000 осіб. Така приблизна цифра щорічної фреквенції. Тому, що в 2. год. попол. почав падати дошкульний дощ, рух на цвинтарях значно ослаб. На всіх цвинтарях були цілі делегації від ріжних установ і партій на могилах визначних діячів. День минув зовсім спокійно.

— **Летунська катастрофа.** Німецький літак, що летів з Нірнберґу до Франкфурту над Меном, розбився біля місцевости Ехтерпфуль, причому залога і пасажири числом 5 осіб згинули на місці. Пригода скоїлася мабуть наслідком відорвання крила, яке найшли недалеко від розбитого апарату.

— **Новий Робінзон.** Як повідомляють із Вальпараїзо, один французький корабель, що причалив припадково до одного незаселеного острова недалеко чілійського побережа, відкрив білого чоловіка, вкритого козячою шкірою. Залога корабля не могла ніяк з ним порозумітися, бо забув зовсім говорити. Це мабуть якийсь розбиток, що живе сам один на острові довгі роки. Коли залога хотіла взяти його зі собою на корабель, він утік у корчі. Тому залишили його своїй долі.

— **Обвинувачена в потрійнім злочині.** У Йогансберґу ведеться тепер судова розправа проти багатої дами Дейзі де Мелькер, обвинуваченої в убивстві своїх двох чоловіків і 20-літнього сина. Метою злочину була жадоба дістати високе обезпечення, після їхньої смерти. Досі нема безсумнівних доказів вини п. Мелькер. Після смерти свого сина вона почала живо цікавитись спіритизмом і на сеансах зявлялось марево її сина. Її знайомі стверджують, що вона дістала нервових атак під впливом таких зяв. Обвинувачена заявляє, що син зпоза гробу віщує їй, що його отроєння буде небавком розяснене. Два чоловіки Мелькер померли теж від отруті у підозрілих обставинах.

— **Габсбурги воюють між собою.** Один із найбагатших великих власників Хорватії барон Володимир Ніконіч лірвав у Відні підступом доньку архикнязя Леопольда Габсбурського і внучку Леопольда Сальватора. Донька Ніколіча, Дагмара Габсбурська, розвелась із Леопольдом Габсбурським, що живе в Америці і там був недавно героем сензаційного процесу. Барон Ніколіч твердить, що його донька ненормальна і тому він сам мусить виховати внучку. Він вів уже кілька процесів із своєю донькою за внучку і всі програв.

— **Нова ракета.** На берлінськім аеродромі Темпельгоф перевели проби нової ракети інж. Райнгольда Тіллінґа. Вона важить 10 кільо і містить у собі 6 кільо вибухових матеріялів. Згідно з обрахунком винахідчика вона знялась на 800 м. уверх, але впала, не як він обчислив на 200 м. тільки аж на 400 м. Тіллінґ має ще другу ракету, що може знятись на 7.000 м. висоти, але поліція, з огляду на небезпеку, покищо не дала дозволу на нові експерименти.

— **Підводний танк.** Еспанський робітник Рюїш вигадав танк, з яким робили проби на озері Каза де Кампо. При пробах були присутні делегати м-ства війни. Із танка, що пішов на дно разом із винахідчиком, ішла радіова розмова з особами, які були на березі. Танк так само свобідно рухався на дні озера, як і на поверхні.

— **Берлін без трамваїв.** У Берліні вибухнув страйк трамваєвиків. Не курсують і автобуси. Приходило до сутичок страйкарів із тими, що хотіли працювати. Страйкарі поперетинали трамваєві проводи в кількох місцях.

— **Чи найшли вбивника сина Ліндберґа?** У стейті Ню-Джерсі, місті Нютон, арештували на самотній фермі славного бандита Артура Баррі, засудженого у 1927 р. на 25 літ каторги. Він утік із вязниці 29. червня 1929 р., коли там вибух бунт при участі 1700 арештантів. Баррі був організатором бунту і тоді вбили чимало поліцаїв. Від того часу поліція не могла його найти, бо він сильно змінив свій зверхній вигляд, перефарбував волосся та вуси, почав носити окуляри. Виявилось, що сховище Баррі було недалеко маєтку Ліндберґа. Поліція лякалась входити до ферми Баррі і заінсценізувала автомобільний випадок перед його домом. Баррі не підозрівав підступу і підбіг до авта, де сиділи пересдягнені агенти. Баррі обвинувачений у тому, що схопив сина Ліндберґа.

— **На будову нагробника Ів. Франкові** за час від 11—17. ц. м. зложили: Пащак М. (Перемишль) 10, Глушевський Юл. (Львів) 10, Фута Іван (Снятин) 10, Фещенко-Чопівський (Катовиці) 10, д-р Лепкалюк Мих. (Галич) 5, Кулієвич Волод. (Тепліц ЧСЧР.) 15.60, Мовчук Мих. тамже 5.20, Демчук Олекса тамже 5.20, Літинський Іван (Львів) 5, Бережанський Василь (Самбір) збірка 27.50, Пов. Союз Кооп. (Рудки) 10, Гнатевич Вол. (Сокаль) 1, Пов. Союз Кооп. (Городенка) 20, Луги і Каменярі (Городенка) 30, Борсук Мих. (Надвірна) 2.50, Пов. Союз Кооп. (Золочів) 10, З. Б. 300, Союз Українок (філія Львів) з відчиту д-ра Філяса 10.59. Задорожний С. (Ослава Онт Канада) 15 ам. дол. Разом **487.59 зол. і 15 ам. дол.**

— **Музей Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові** (вул. Чарнецького 24) мав у місяці жовтні 124 (в) катальогові числа приросту до ч. 23.306 включно. В поодиноких відділах прибуло предметів: археольогія 75, етнографія 180, історичні пам'ятки 7, рисунки 10, графіка 3, гравюра 1, репродукції 38, видівки 190, альбомик репродукцій 1, мапа 1, фотографії 148, монети 10, банкноти 17, медалі 2, печатки 31, фотокліші й фільми 26, альбом поштових марок 1. Жертводавцями були пп.: Береза А., Борейко В., Бобикевич К., Гладиш М., Гела С., д-р Дмоховський С., радн. Давидович О., Дорош Ю., проф. Девосир, проф. Загайкевич Б., Заклинський М., Коваль Я., Костюк І., Казанівський О., ред. Лепкий Л., д-р Левицький В., інж. Мельник А., Мясковська М., ред. „Нової Хати", Ніжанковський Т., Орач М., д-р Полянський Ю., д-р Парфанович С., чит. „Просвіти" на Замарстинові, дир. Слевич М. ...тн. Сопотницький О., Старосольський Ю., Стефанович А., д-р Федак С., проф. Фотинюк Т., інж. Храпливий Е., Шеремета М., Шурат С. Управа Музею складає всім щиру подяку. Відвідувачів було 169, у тім 5 шкільних прогульок. — **Управа Музею НТШ.**

— **Хороба Гайне-Медіна,** або епідемічне діточе пораження є хоробою заразливою через заразки, що прямують до центральної нервової системи. Лікарські досвіди виявили, що бактерії, які викликують ту хоробу, живуть в устній ямі не лише хорих дітей, але також у осіб здорових з окруження хорого, та що ті особи стають розносчиками хоробротворчих заразків. Особи такі, відхаркуючи і розпорошуючи слину, розсівають бактерії, і хоч самі не підлягають хоробі, заражують дітей, котрі мають спеціяльно нахил до цього зараження. Ясна річ, що для забезпечення перед цією заразою, щоби охоронити діти перед інфекцією, треба в першій мірі дбати про дезинфекцію цього місця, де ці бактерії можуть жити, в даному випадку устної ями. Досвіди бактеріольогічні виявили, що бактерії, які викликують хоробу Гайне-Медіна, особливо вражливі на ділання певних дезинфекційних засобів. І так ми не є безборонні в боротьбі з цією хоробою, котра появляється найбільше у дітей та викликує у них пораження рук або ніг, спричинюючи каліцтво на ціле життя. Ділання дезинфекційне Одолю було нераз доказане.

Дивогляди.

Хто виходить замуж.

У французькому містечку Монтліє, недалеко Ля Рошель, відбулось одного дня весілля 8 старушок із місцевого захисту для... старців.

Король за 20 сотиків.

Перед одною будою на ярмарку в Берліні стоїть її підприємець і так промовляє до юрби:

— Пані та панове! просимо ближче! Всього за 20 фенігів ви можете стиснути руку королеві. Самі переконаєтесь: це не жарт і не ошуканство, а дійсний король. Діти і жовняри платять половину. Між вами, вельмишановні панство, є напевне монархісти та республіканці. Та який республіканець не дасть смішних 20 фенігів, щоби подати руку чоловікові, що колись сидів на престолі?

Цим „королем" є авантюрист Отто Вітте, якого 15. лютого 1913 р. проголосили альбанським королем. Підчас балканської війни він служив у турецькій армії. З якимсь другим старшиною він придумав таку штуку, що відограв ролю князя Саїд Халіма, що був призначений головним комендантом альбанських військ, після проголошення Альбанії незалежною. Його коронували і він грав ролю короля 5 днів, аж комедія не виявилась. Вітте втік і жив останніми часами як волоцюга у Берліні. Підприємець одного вуличного паноптікум запропонував йому „королівський" заробіток.

З кіна.

КИНО „АПОЛЬО": **„Маленька з Монпарнасу".**

Є це перероблена на фільму самим автором Вернеєм відома песа „Орел чи решка". На фільмі вона багатша ріжними сценами з париського побуту, недоступними для театру. Весела комедія має деякі оперецкові моменти, що переходять у гротеску. Прегарно виконані ролі обох батьків: старого графа та фабриканта маргарини.

Польський сойм.

ВАРШАВА, 3. XI. ПАТ. Маршалок Світальський відкрив засідання сойму в 10.-год. Посли явилися на засідання майже в комплеті. На лавах уряду засіли міністри з премієром Пристором і державні секретарі. Після відкриття маршалок повідомив палату про проекти законів, принняті без змін сенатом, про зміни, які зайшли в уряді від часу закриття попередньої сесії дотепер, про митні розпорядки предложені соймові до затвердження і проекти законів, які стягнув уряд.

Опісля палата вшанувала память померлого посла Вартальського і коли маршалок повідомив, що посли Стан. Гролпіцький (ББ) та Ян Пілсудський (ББ) зреклися мандатів, сойм признав мандати тих послів вигаслими. З черги посолка Янина Ігнасяк (комуніст. фракція) зложила посольське приречення.

Забрав голос міністер скарбу Завадзький і виголосив довшу бюджетову промову. Виказавши цифрово дефіцитовість бюджетів майже всіх держав, підкреслив, що бюджет Польщі від літ постійно зменшується. Зменшення висоти бюджету має подвійне значіння: 1) піднесення купної сили гроша і 2) конечність реальних ощадностей у звязку зі спадком платничої сили населення. Засідання триває дальше.

Дискусія.

Після промови мін. Завадзького почалася дискусія. Перший промовляв пос. *Рибарський* (Клюб Нар.). Він ствердив, що депресія в державі постійно поглиблюється, хоч офіціяльні статистичні дані твердять інакше. Розглядає справу довіря та стверджує, що відносини давніше були кращі. Що золотий не стабілізувався, як бесідник був віцеміністром, то причиною того була виправа на Київ. Вкінці бесідник заявив, що його клюб поставить внесення, щоби посол чи сенатор не міг приймати від уряду концесій монопольного характеру на привіз і вивіз, ані не бути в управах установ, що мають дійсний монопол від держави. Далі клюб домагатиметься, щоби посли не могли діставати платних становищ у самоврядуваннях, коли ті становища походять із іменування, а не з вибору. Пос. *Руг* (Стр. Люд.) жалівся на незавидне положення села й гостро критикував діяльність властей на селі. Наводив приміри, що екзекутори відбирали в лісі селянам останню сокиру. Пос. *Недзялковський* критикував уряд за його відношення до працюючої кляси.

В год. 14.15 перервали засідання до год. 16-ої.

МІЖНАРОДНЯ РОЗБРОЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ.

ЖЕНЕВА, 3. 11. ПАТ. Міжнародня розбройна конференція почалася під проводом Гендерсона. Предметом нарад є французький плян безпеки та розброєння. Францію заступає міністер військових справ Поль Бонкур, Англію Елен, Італію Росо, Японію Сато, СРСР. Довгалевський, Зл. Держави Дейвіс і Вилсон. Німеччина не бере участи в конференції.

Перед концертом Ольги Єнджейовської.

„Форвертс" 26. II. 1932: П.-і Ольга Єнджейовська, добре відома тутешня сопраністка, значно вдосконалила музичними студіями за границею свій голос. Особливо підчеркнути треба велику рухливість у всіх позиціях і незвичайно культивоване та гнучке „піяно". „Форте" має незвичайну силу... Хоча ті прикмети, як і повний, звуково насичений тембр голосу кваліфікують артистку до драматичного співу, проте її мистецькі досягнення зробили значно глибше враження у піснях, ніж в аріях, поданих з великим накладом голосу й енергії, але не зовсім ще свобідних у виконанні. Простий, вільний від перечулення, а проте чуттєво такий богатий вираз, в яким співачка так уміло подає нам наївність, чар, поважний чи веселий характер пісень, та добре обдумане орудування голосовими засобами заслуговують окрема на надзвичайне признання. — *Ц. Г.*

„Черновіцер Моргенблатт": П.-і Ольга Єнджейовська виступала вже на концертах, які устроювала тут українська суспільність. В міжчасі вишколила вона свій голос у віденській музичній академії і виступила перед кількома днями як закінчена співачка в власним концертом у салі Муз. Т-ва. Голос її гарний, доволі обємистий, виданий, низькі тони звучні, „піяно" мягке, гора гомінка. Отже без сумніву добрий голос, підсилений ще мягкістю і музикальністю славянського співання. Нова співачка є цінним надбанням для нашого концертового життя. *Ф.*

„Альгемайне Цайтунг": Концерт оперової співачки Ольги Єнджейовської 23. лютого треба уважати за успіх. Коли в перших двох піснях Шуберта співачка не почувала себе ще вільною, можливо з причин необзнайомлення зі салею, то вже у великій арії Єлисавети з „Тангайзера" виявила артистка, яким богатим голосовим матеріялом вона розпоряджає. Українські пісні Лисенка і Заремби відповідали особливо добре співачці. Інтерпретація і техніка співу вдоволили тут цілковито. - тут доказала співачка, яке враження може вона викликати своїм гарним, у всіх позиціях видатним голосом. Чудове „Фльорі де ками" Цирри і пісня Канделлі захопили публику до довготреваліх оплесків. Також у піснях Штравса, Регера, у молитві Тоски, романці з „Жидівки" пізнали ми всесторонність співачки. — *Дг.*

„Дойтше Тагеспост": Дня 23. лютого познайомилися ми в салі Муз. Т-ва з оперовою співачкою Ольгою Єнджейовською, яка після закінчення своїх музичних студій виступила перший раз перед черновецькою публикою з богатою програмою. Співачка, яка має за собою виступи на заграничних оперових сценах, виказує без сумніву добре вишколення і такий-же голос, темної таємної краски в низах, в горі ясний і звучний, може аж надто сильний. Наскрізь вдоволяюча програма обіймала пісні й арії, яких виконання приймала доволі численно зібрана авдиторія з вдоволенням. Бравурно відспівана арія з „Тангайзера", молитва з „Тоски", романца з „Жидівки" були безумовно високим співацьким досягненням, які в значній мірі причинилися до успіху вечора. — *Г. Г.*

Також музичний референт віденського часопису „Дер Таг" Альфред Розенцвайг у числі з 29. травня 1930, у звідомленні з вечора „Оперової Студії" віденської академії, підчеркує високі спосібности нашої співачки.

Дописи.

ВИСОВА, ПОВ. ГОРЛИЦІ. **(З культурно-освітнього руху).** Висова, село на Лемківщині, горлицького повіту, не спить, як інші села, але веде послідовно культурно-освітню працю. Патріотична молодь, згуртована в аматорськім гуртку при кооп. „Єдність", уладила виставу Кропивницького „Невольник" з великим успіхом. Степан в особі Осифа Ференци вповні відповів своїй ролі. Численна публика і літники оплескували не то дії, але навіть поодинокі яви вистави. На загальне бажання хотіли повторити виставу, але староство не позволило. Ця заборона розохотила молодь до підготовки нової вистави. І серед найгорячішої праці в полі, серед жнив, підготували драму Старицького „Ой не ходи Грицю та на вечерниці", яку виставили 2. жовтня з несподіваним успіхом. Співом Марусі в особі Юлії Коваль захоплювалася публика, а Гриць в особі Осифа Ференци і Хома в особі Теодора Дудини вивязались зі своїх роль прегарно. Місцеві поляки, позавидували нам успіхів і намагалися самі щось показати. І показали. В неділю 10. жовтня зібралися у Висівській Горі (присілок Висови) в ціли заложення читальні Т. Ш. Л. та уладження забави. Кінець тої імпрези був такий, що попившися, підняли бучу і побилися. — У день Покрови припадає у Висові парохіяльний відпуст. Цього року звеличав його своєю присутністю наш владика Преосв. Йосафат. Бандерія під проводом Ос. Ференци зустріла владику на границі Висови-Ганчови і серед святочного настрою людей, що зібралися на його привитання з цілої Лемківщини геи від Ліська аж до Нового Торгу в числі до 5.000, впровадила в село. Там при величавій брамі, прикрашеній зеленю лемківських ялиць і жовто-синіми прапорами, привитали епископа духовенство, начальник громади П. Корів з цілою громадською радою, Г. Гойсак та шкільна дітвора устами Іванни Макар. Відтак рушив похід на гору Явір, де в нововибудованій каплиці владика відправив архиєрейську Службу Божу при участи численного духовенства. Ціле те торжество мало церковно-народній характер, тому вкололо в очі вигибаючих москвофілів. По невдалій імпрезі у Злоцьким хотіли деякі типи спровокувати цьогорічне торжество у Висовій. Ті типи з Лося (пов. Горлиці) з родини Трембачів прибили при помочі польки Трояновіч на стовпі лямпи побіч брами червоно-синьо-білу хоругов, яку люди моментально зняли, а тепер поліція веде доходження, списує протоколи і т. д. Одначе все те не спинить нашої молоді в її праці.

ТЛУСТЕ. **(Освітня анкета).** Дня 23. 10. 1932 р. відбулася у Тлустім повітова освітня анкета при участи 32 осіб і делегата Гол. Виділу п. Гафтковича. Читалень було заступлених 13. Вирішено: 1) поділити філіяльну округу на райони по кілька читалень з районовими опікунами; 2) всякими можливими способами створити і побільшити читальняні бібліотеки. В тій цілі переводити збірки в грошах і в натурі; 3) допильнувати, аби в читальних і в членів читалень були бодай „Кобзар" та „Історія України"; 4) подбати, щоби в хаті кожного члена читальні були портрети Шевченка і Франка. Тогож дня на нараді місцевої інтелігенції вибрано комітет допомоги „Просвіті" у складі: голова д-р Ілля Чабан, члени: інж. Мих. Смітюх, Ірина Николяківна, Ольга Гоіана, Василь Смітюх. Крім цього 7 присутніх осіб зголосили приступлення в члени „Просвіти".

САМБІР. **(Повітова освітня нарада).** Дня 24. X. ц. р. відбулася в Самборі повітова освітня нарада, на якій вирішено: приступити негайно до закладання і поширювання читальняних бібліотек, а зокрема бібліотек діточих. В ціли здобуття на це фондів рішено перевести в місяці листопаді ц. р. збірку в натурі; 2) улаштувати протягом листопада і грудня по читальнях повіту злучені разом свята книжки і „Просвіти", які будуть полученні з мандрівною виставою книжки і преси, що її зорганізує філія; 3) нарада, розуміючи належно скрутне матеріяльне положення „Просвіти" у Львові, рішила повести в цім році енергійно збірку „Дару Просвіті", аби тим способом прийти їй з належною матеріяльною допомогою; 4) для поглиблення освітньої праці по читальнях рішено закладати при читальнях самоосвітні гуртки. Програму праці в тих гуртках на час зими намітить філія.

ГЛИНЯНИ. (**Культурно-освітня праця гуртка молоді. — Свято в честь гетьмана Мазепи**). Гурток української молоді освувався при філії Т-ва „Просвіта" у Глинянах 1926 р. Найінтенсивніше проявляв він свою діяльність у рр. 1926—1930, у великій мірі завдяки рухливости п. Василя Дичка, студ. мед., а теперішнього лікаря в Поморянах. У тім часі відбулася як у Глинянах, так і майже по всіх селах глинянської судової округи, ціла низка рефератів (около 60), аматорських вистав (около 30) та музично-вокальних концертів (около 15). До високого артистичного рівня концертів причинилася п. Марійка Головчаківна, учениця Музичного Інституту в Поморянах, п. Аніза Романовівна, учениця Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові і п. Василь Босий, ученик тогож Інституту. До кращих імпрез належав концерт з нагоди 30-літнього ювилею митрополита Шептицького в 1930 р. Гурток молоді зложив також особисто поклін великому українському владиці в його ювилейному році в Уневі у забудуваннях О. О. Студитів. У присутности Ювилята і дооколичного духовенства хор гуртка відспівав удатно псалом Бортнянського „Сей день" та кілька світських пісень. Цей виступ гуртка — це без сумніву один з найкращих моментів у його житті. В рр. 1929—30 підчас ферій хор згаданого гуртка під проводом п. Миколи Тимняка співав у неділі і свята підчас богослуження в міській церкві, чим причинився до звеличення нашого обряду. — Після довшої перерви у праці згаданого гуртка, на що зложились почасти місцеві обставини, але куди більше інертність великої частини місцевої інтелігентної молоді, дещо відраднішим явищем останніх часів було влаштування дня 21. серпня ц. р. свята з нагоди 300-ліття уродин гетьмана Івана Мазепи. Першою частиною цього свята була академія вполудне, на яку зложились точки: 1) вступне слово, що його виголосив п. Роман Данилевич; 2) хор під проводом п. М. Тимняка відспівав „Ура у бій" А. Вахнянина, „Торжественну кантату" Ст. Людкевича і „Прощання" Гайворонського; 3) два смичкові квартети (в складі: п. п. Скибінський, Босий, Ярема, Хомицький): Рондо на тему українського танку Гайдна і „Sphärenmusik" Рубінштайна; 4) рецитація (виїмок з І. тому „Полтави" Б. Лепкого), що її виголосив п. Іван Скибінський; 5) поема М. Мельника: „За Десну", яку віддеклямував п. Вербинський. На другу частину свята зложився „Музично-Вокальний Вечір" з такою програмою: 1) фортепянове сольо; 2) скрипкові соля, дуети, терцети і квартети; 3) сольо-цитра; 4) хорові продукції. Хорові точки (ті самі, що й на академії) випали назагал досить слабо, бо гурток взявся за пізно до їх вивчення. Зате з правдивою насолодою вислухала публика фортепянову сонату ц-моль Бетовена, яку виконала п. М. Головчаківна. Скрипак п. В. Босий виконав „Легенду" Венявського бездоганно, а ще краще Концерт Беріота ч. 1. Акомпаніямент п. М. Головчаківної випав цілком удатно. Добре випав теж скрипковий дует з форт. ор. 98 — Фр. Дрдля. Композиція в легкім стилі промовила до слухачів, тимбільше, що зрозуміли її також самі скрипаки (п. В. Босий і п. Хомицький). Смичковий квартет (Босий, Хомицький, Скибінський, Ярема, Галан — 4 скрипка подвоєна) виконав: Пісню Вальтера („Preislied") Р. Вагнера й арію Людвика XIII. (Дельо). Крім цього відіграно на 3 скрипки: Рондо з форт. сонати ч. 3 Моцарта й фінал із квартету Гайдна, ор. 64. Концентувала також на цитрі п. Оля Білоруська, що відіграла вязанку українських пісень в укладі Безкоровайного. Точка ця зробила на авдиторію миле враження.

І. С.

СПОРТ.

ГРАЧІ УКРАЇНИ В РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ЛЬВОВА.

У вівторок (1. ц. м.) грало в репрезентації Львова проти Станиславова двох грачів України, а саме Гоцький II. і Лисик. Також до репрезентації проти Перемишля був визначений оборонець України Скрегота, одначе він не міг грати тому, що відбуває військову службу далеко поза Львовом. Як бачимо, в цьому році грало вже у репрезентації Львова 4-ох змагунів України: Скрегота (Львів — Шлеськ), Гоцький І. (Львів — Варшава) і тепер Гоцький II. і Лисик (Львів — Станиславів).

ЗАКІНЧЕННЯ МІЖНАРОДНІХ ЗМАГАНЬ ЗА ЧАШУ Д-РА ШВЕЛІ.

Недавно закінчилася друга серія (1931-32) популярних міжнародніх серед.-европейських змагань за чашу д-ра Швелі. Чашу цю добула заслужено репрезентація Австрії, якої поодинокі стрічі закінчилися ось-такими вислідами: з Італією 1:2 і 2:1, з Мадярщиною 0:0 і 2:2, з Чехословаччиною 2:1 і 1:1 та вкінці зі Швайцарією 8:1 і 3:1. Цим успіхом — незвичайно важкою перемогою над найкращою европейською клясою потвердила Австрія знову своє домінуюче становище в копаному мячі на континенті Европи.

Кінцева табеля цих змагань представляється ось-так:

1. Австрія 11 п., 4 вигр. 3 реміс. 1 прогр., в. в. 19:9.
2. Італія 9 п., 3 вигр. 3 реміс. 2 прогр., в. в. 14:11.
3. Мадярщина 8 п., 2 вигр. 4 рем. 2 прогр., в. в. 17:15.
4. Чехословаччина 7 п., 2 вигр. 3 рем. 3 прогр., в. в. 15:19
5. Швайцарія 5 п., 2 вигр. 1 рем. 5 прогр., в. в. 16:30.

У попередніх змаганнях (1929-30) добула цю чашу Італія (11 п.). Дальші місця заняли тоді Австрія і Чехословаччина (по 10 п.), 4) Мадярщина (9 п.) і 5) Швайцарія (0 п.). Від того часу видно велику поправу у Швайцарії, яка тепер добула вже 5 п., перемагаючи рекордово Чехословаччину (5:1) і Мадярщину (3:1).

УКРАЇНА — РЕКОРД.

В неділю 6. ц. м. відбудуться на грищі 26. п. п. на Клепарові відплатні товариські змагання між Україною і Рекордом. Початок в год. 11. рано. Вступ від 50 сот.

Листування Редакції.

Вп. Дописувачеві з Яворова: З думками Вашого останнього допису вповні погоджуємося. На жаль, помістити його не можемо, бо вже двічі в останніх тижнях сконфіскувала цензура „Діло" за дописи з Яворова. Попередній Ваш допис підпав теж конфіскаті, і то в цілости. Ми тут безрадні.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у приватних оборотах 8.89.

Трансакції. Продажа. Купно.

Бельгія 124.05, 124.36, 123.74; Голяндія 358.80—70, 359.65, 358.55; Льондон 29.65—58, 29.77, 29.47; Ню Йорк чеки 8,91,4, 8,93,4, 8,89,4; Ню Йорк кабель 8,91,5, 8,93,8, 8,93,5; Париж 35.04, 35.13, 34.95; Швайцарія 172.00, 172.43, 171.57; Італія 45.70, 45.92, 45.48; Берлін 211.65;

ЗБІЖЕ.

Ціни збіжеві — Ціни ринкові.

Пшениця двірська 740 г/л 25.50—26.50; пшениця двірська 720 г/л стандарт 24.25—24.75; пшениця збірна 701 г/л 22.75—23.25; жито однородне 710 15.50—16.00; жито збірне 692 14.50—14.75; пшениця двірська льоко Львів 740 г/л 27.50—28.50; пшениця двірська льоко Львів 720 26.25—26.75; пшениця збірна 701 24.75—25.50; жито однородне 710 17.50—18.00; жито збірне 692 16.50—16.75.

Інші курси незмінені.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 3. XI. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма 2·80 зол., за літру молока 21—23 сот., літру сметани 0·90 зол., копу яєць 6·20—6·40 зол.

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ УГА!

Театри.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 4. XI. год. 7.30 веч. „Марія" (вистава закуплена).

Субота, 5. XI. год. 7.30 веч. „Марія" (Абон. 2).

Неділя, 6. XI. год. 3.15 попол. „Фавст" (виступ М. Сокіл у партії Марґарети).

Театр Ріжнородностей.

Пятниця, 4. XI. год. 7.30 веч. „Олімпія" (Абон. 2).

Субота, 5. XI. год. 7.30 веч. „Олімпія" (Абон. 2).

Концертове Бюро М. Тірка.

Пятниця 4. листопада: IV. Мистецький Концерт — Вітторіо Вайнберґ, співак.

Кіна.

АПОЛЬО: „Маленька з Монпарнасу" (Грація дель Ріо).

АТЛЯНТІК: „Блакитна рапсодія" (Дж. Гейнор, Чарлз Фарел).

КАСІНО: „Голос пустині" (на осн. Осендовського).

КОЛІСЕЙ: „Добра жінка", ревія „Гумор кріпить".

КОПЕРНИК: „Білява Венера" (з Марленою Дітріх).

МАРУСЕНЬКА: „Білява Венера" (з Марленою Дітріх).

МІРАЖ: „Усім вільно цілувати" (Норма Шірер).

ОАЗА: „Буря над Закопаним".

ПАЛЯС: „Ц. к. команда сердець" (сценарій Рода-Роди).

ПАН: „Пуща" (на осн. Вайсенгофа).

ПАСАЖ: „Перехресний вогонь" і додатки.

ПРОМІНЬ: „Леґіон вулиці" та ревія.

СТИЛЕВЕ: „Магараджева фаворита".

УТІХА: „Маралу".

ХИМЕРА: „Мовчазний ворог", „Проклін роду мандаринів" (Анна Мей Вонґ).

Закордонне радіо.

Субота, 5. листопада 1932.

Мор. Острава (263,8) 10.00 Військ. орхестра, 18.25 Концерт, **Братислава** (278,8) 16.10 Танкові твори, **Міляно** (331,4) 20.45 „Ганс іль Суонаторе ді Фляуто" оп. Ганне, **Штутгарт** (360,6) 12.20 Пісні, балади, Євч (бар.), 20.00 Вес. вечір, **Гельсінгфорс** (368,1) 18.35 Саріляв, спів, **Берлін** (419) 20.30 „Дер Вафеншмід" ком. опера Льорцінга, **Білгород** (430,4) 19.30 Нар. пісні, **Рим** (441,2) 20.45 Концерт, **Лянґенберґ** (472,4) 21.00 „Школа світа" комедія Фридриха Вел., **Відень** (517,2) 11.30 Капеля, 19.20 Спів, Бакланов, 20.00 „Марія Стюарт" Шілера, **Мінхен** (532,9) 14.25 Весела сп. авдиція, 16.10 Набожні пісні, Леандер (сопр.), **Будапешт** (550,5) 20.45 Галевий концерт у честь комп. Ем. Кальмана, **Харків** (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 17.30 Мистецька трансм.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 5. листопада 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10 Грамофон, 13.10 Метеор. комунікат, 13.15 Шк. поранок, 15.40 Господарський комунікат, 15.50 Військ. вістки, 16.00 „Зоряний хлопчина" Оск. Уайльда, 16.25 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 „Французька війна за Польщу-Вильно 1812", 17.00, 17.30 Авд. для хорих, легка орхестра, 17.40 Акт. відчит, 19.00 Всячина, 19.18 „Інтервю зі сплетнями" фейл., 19.30 На овиді, 19.45 Прес. рад. денник, 20.00 Легка музика, 22.05 Шопенівський час, 22.40 Тоасти, забуті тов. декламації й інші потрібні річи, 22.50 Комунікати, 23.00 „Румба" муз. репортаж.

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.